

جاست و روزه ایام بیض زبیر که رسول صلی الله علیه و سلم
غایب است و روزه ایام بیض را ترک نکرده و در حضرت زهرا
و دیگر فرموده اند که رسول صلی الله علیه و سلم هر که نگاه دار
غایب است از نام او را برابر نویسد و از حضرت مولا
یعقوب جرجانی قدس سره منقولست که هر که دو روزه رکعت
غایب است که از رتی سجانه و تعلقی قصری از برای می بنا
از روزه و نقره در پشت **بطلب** سلوک باید که نماز جاست
ترک نکند حتی سجانه و تعلقی در کلام مجید خبر داده است
جاست **حضرت** ابراهیم با ترک صلوات الله و سلامه باورده
و ابراهیم الذی فی طریق گذاردن انیت **بطلب** نماز جاست
اقل او چهار رکعت و اکثر او دو روزه رکعت است **بطلب**
اگر چهار رکعت گذارد و رکعت اول بعد از فاتحه سوره
جز رکعت دوم سوره و التلیل یکبار در رکعت سیم عبادت

والغنی

والغنی در رکعت چهارم سوره لام نترخ یکبار و اگر **طالب** در رکعت
خوابید دو روزه رکعت گذارد درین شبست رکعت دیگر بعد از
آیت الکرسی یکبار و سوره اخلاص سه بار بخواند و چون از
قاریغ شود سر سجده نماید بخت بار بگوید التواب تا بر سجده
غیر میریت است از دل او بیرون بگردد رخت بسته دل
شود و از صحیفه امیر من بود امین رب العالمین
طهارت بپا زه البتة تنکر و ضو که دارد عاکنه درین وقت دعا
طالب باید دوام با وضو باشد و نموسب فریضی رزق
دوام از او در طریق است و **طلب** از نماز جاست قاریغ
دست بردارد و بگوید اللهم اغفر لی و رحمتی و رزقنی و قوتی
علی انک انت التواب الرحیم بعد از این با سپردن
کلیمه الله است مشغول شود تا وقتی که قبول شود
گفت باید در دم تا در جاست و در مگذار یاد رتی زمانی